

V Olomouci dne 14. října 2020

Č. j.: MZP/2020/570/1618

Spis. zn.: 170.5.5

Vyřizuje: Bc. Petr Matečka

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo životního prostředí v rámci své působnosti vymezené ustanovením § 19 zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů, příslušné podle ustanovení § 89 odst. 1 správního řádu (zákon č. 500/2004 Sb.), r o z h o d l o ve věci odvolání právnické osoby **OLMA, a.s.**, se sídlem **Pavelkova 597/18, Olomouc - Holice, PSČ 779 00, IČ: 476 75 730**, zastoupené právním zástupcem Mgr. Pavlem Piňosem, advokátem ev. č. 10123, proti rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 16. 4. 2020 č. j.: KUOK 44784/2020,

t a k t o :

Rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 16. 4. 2020 č. j.: KUOK 44784/2020 **se** podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu **mění** tak, že bod 1. nahrazované výrokové části III. rozhodnutí o vydání integrovaného povolení č. j.: KUOK/13450/04/OŽPZ/414 ze dne 26. 5. 2005, kterým se povoluje odběr podzemní vody, zní nově takto:

„1. Povolení k nakládání s vodami se vydává na dobu výrobních a provozních potřeb provozovatele zařízení (odběratele)“.

Zbývající část výroku rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství ze dne 16. 4. 2020 č. j.: KUOK 44784/2020 **se** podle § 90 odst. 5 správního řádu **potvrzuje**.

Odůvodnění

Rozhodnutím Krajského úřadu Olomouckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství (dále jen „orgán prvního stupně“), ze dne 16. 4. 2020 č. j.: KUOK 44784/2020, byla na návrh právnické osoby OLMA, a.s., se sídlem Pavelkova 597/18, Olomouc - Holice, PSČ 779 00, IČ: 476 75 730, zastoupené právním zástupcem Mgr. Pavlem Piňosem, advokátem ev. č. 10123 se sídlem Kramářova 3379, 750 02 Přerov (dále jen „odvolatel“), provedena změna části výroku III. rozhodnutí o integrovaném povolení (dále jen „IP“) ze dne 26. 5. 2005 č. j.: KUOK/13450/04/OŽPZ/414 ve znění dalších změn, týkající se navýšení množství odebíraných podzemních vod pro potřeby provozu zařízení „Mlékárna – zpracování mléka na mléčné výrobky“, registrační kód MZPAR98EKANC (dále jen „zařízení“). Požadavek navýšení povoleného množství odebíraných podzemních vod ze tří stávajících jímacích objektů – vrtaných studní, situovaných na pozemku p. č. 1902/1 v k. ú. Holice u Olomouce, byl odůvodněn přípravou rozšíření zpracování mléka a výroby mléčných výrobků. Žádost o změnu IP byla doplněna vyjádřením osoby s odbornou způsobilostí k požadavku navýšení odběru

podzemních vod v duchu vyloučení negativních dopadů na stávající vodní útvar, z něhož je odběr realizován. Vyjádření bylo součástí hydrogeologického posudku, zpracovaného RNDr. Zdeňkem Patzeltem ze dne 9. 12. 2019. Orgán prvního stupně poté přípisem ze dne 16. 12. 2019 č. j.: KUOK 131373/2019 vyzval odvolatele ve smyslu ustanovení § 2 a přílohy č. 1 vyhlášky č. 183/2018 Sb., o náležitostech rozhodnutí a dalších opatření vodoprávního úřadu a o dokladech předkládaných vodoprávnímu úřadu k doplnění podání o chybějící stanovisko správce povodí, současně téhož dne vydal usnesení č. j.: KUOK 131370/2019, kterým řízení o změně IP ve smyslu ustanovení § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu pro neúplnost podané žádosti přerušil. Pro odstranění nedostatků podání stanovil přiměřenou pořádkovou lhůtu. Odvolatel podáním ze dne 28. 1. 2020 doplnil své podání o stanovisko správce povodí, Povodí Moravy, s. p. ze dne 24. 1. 2020 zn.: PM-55944/2019/5203/Kr. Oznámením ze dne 5. 2. 2020 č. j.: KUOK 19496/2020 pak oznámil pokračování v řízení a vyzval účastníky řízení a příslušné správní orgány k uplatnění svých připomínek a podání stanovisek před vydáním rozhodnutí o změně IP. K podání těchto stanovisek byla stanovena přiměřená pořádková lhůta 15 dní. Orgán prvního stupně současně poučil účastníky řízení a ostatní dotčené správní orgány o tom, že v případě, kdy nevyužijí ve stanovené lhůtě svého práva, bude mít správní orgán za to, že k předmětu řízení nejsou uplatňovány žádné připomínky. Po nezbytných procesních úkonech pak orgán prvního stupně vydal odvoláním napadené rozhodnutí.

Proti tomuto rozhodnutí orgánu prvního stupně podal odvolatel včasné odvolání (řádný opravný prostředek) ze dne 4. 5. 2020. Odvolatel v tomto svém odvolání brojí proti stanovené podmínce č. (bod) 1., která omezuje platnost výroku o povolení odběru podzemních vod na dobu 10 let od právní moci napadeného rozhodnutí. Odvolatel namítá, že uvedená podmínka byla stanovena nad rámec podané žádosti a zásadně s ní nesouhlasí, neboť pakliže jeho odůvodněné provozní potřeby vyvolají nezbytnost navýšení odběru podzemních vod, a tedy i odpovídající změnu IP, má za to, že je důvodná taková jeho změna jako trvalá, nikoliv dočasná. K tomu argumentuje, že v praxi by to mohlo znamenat stav, kdy v rámci rozšíření kapacity zpracování mléka a výroby mléčných výrobků pořídí nové technologie z investičního hlediska ve značné hodnotě, přičemž by neměl jakoukoliv právní jistotu v oprávněnost odběru podzemních vod v nezbytném objemu v dlouhodobém horizontu tzn., na dobu neurčitou. Odvolatel dále připomíná, že IP bylo vydáno na dobu neurčitou. Napadené rozhodnutí je změnové, tzn., mění část IP podle žádosti odvolatele, nadto však zcela bezprecedentně mění dobu neurčitou na dobu určitou 10 let a jedná se tak o změnu nejen nezákonnou, ale současně zcela nad rámec žádosti o tuto změnu. Odvolatel namítá, že odůvodnění rozhodnutí odkazuje ohledně doby určité na stanovisko Povodí Moravy, s.p. ze dne 24. 1. 2020 zn.: PM-55944/2019/5203/Kr, které definovalo jako jednu z podmínek navrhovaného navýšení množstevních limitů IP k odběru podzemních vod podmínku, že bude vydáno v souladu s vodním zákonem na dobu určitou, a to maximálně na dobu 10 let. Podle uvedeného stanoviska správce povodí, jak odvolatel cituje, lze předpokládat, že záměrem nedojde ke zhoršení chemického stavu a ekologického stavu/potencionálu dotčených útvarů povrchových vod a chemického stavu a kvantitativního stavu útvarů podzemních vod, a že nebude znemožněno dosažení jejich dobrého stavu/potencionálu. Správce povodí svůj požadavek na omezení platnosti povolení odůvodnil s odkazem na plánování v oblasti povodí ochranou vodních zdrojů a možným přehodnocováním odběrů. Odvolatel má za to, že časovým omezením navyšujícího povolení k nakládání s vodami tak, jak je specifikováno v odvoláním napadeném rozhodnutí, došlo k extenzivnímu stanovení podmínky nad rámec žádosti odvolatele a taktéž k bezdůvodné změně IP z roku 2005. Tímto postupem podle jeho názoru dochází k nedovolenému krácení práv odvolatele, nabytých vydáním IP v roce 2005, který je v dobré víře v zákonnost IP a to i z hlediska jeho neomezené časové platnosti. Odvolatel na základě shora uvedených skutečností navrhuje, aby odvolací orgán rozhodl tak, že podmínka č. 1. specifikována v části III., A) změnového výroku rozhodnutí se pro nezákonnost ruší a ve zbytku se odvoláním napadené rozhodnutí jako věcně správné potvrzuje. Na případ, že by odvolací orgán vyhodnotil dobu určitou změnového výroku rozhodnutí jako nezbytnou, odvolatel navrhuje změnit tuto část rozhodnutí tak, že doba platnosti odběru podzemních vod se

nově stanoví na dobu časově omezenou, a to na dobu výrobních a provozních potřeb odběratele (provozovatele zařízení).

Ministerstvo životního prostředí (dále jen „odvolací orgán“) poté, co mu bylo odvolání předáno orgánem prvního stupně, přistoupilo k přezkoumání napadeného rozhodnutí.

Odvolací orgán přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy; věcnou správnost v rozsahu námitek uvedených v odvolání a zákonnost a soulad s veřejným zájmem v plné jurisdikci (§ 89 odst. 2 správního řádu). Odvolací orgán vycházel z předloženého spisového materiálu a neprováděl další dokazování, přičemž v odvolacím řízení nebylo třeba aplikovat ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu.

Odvolací orgán po řádném přezkoumání napadeného rozhodnutí o změně IP shledal, že zde existují skutečnosti, které svým charakterem a závažností naplňují důvody pro aplikaci ustanovení § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu. Odvolací orgán dospěl k názoru, že část výroku III., A), znění podmínky č. 1 odvoláním napadeného rozhodnutí orgánu prvního stupně ze dne 16. 4. 2020 č. j.: KUOK 44784/2020 je nutno změnit a zbytek odvoláním napadeného rozhodnutí potvrdit.

Odvolací orgán nesdílí názor orgánu prvního stupně, který na základě požadavku stanoviska správce povodí časově omezil platnost jednoho z výroků IP. Otázka časového omezení jednoho ze souboru výroků IP je přinejmenším diskutabilní, protože pokud není k tomu zvláštní důvod, pak by platnost jednotlivých výroků neměla být v případě, jedná-li se o zařízení podléhající režimu integrované prevence časově omezena. Tato skutečnost je jedním z faktorů, které činí IP z hlediska jeho přehlednosti, srozumitelnosti a předpokladu spolehlivého plnění jeho závazných podmínek správním aktem, který tak může být zavádějící, matoucí a nadměru administrativně zatěžuje provozovatele zařízení. Časové omezení oprávnění nakládání s vodami nadto zcela evidentně snižuje právní jistotu provozovatele zařízení a to v mnoha ohledech. Odběr podzemní vody pro jakékoliv odvětví potravinářského průmyslu lze obecně pokládat za velmi strategický faktor, limitující např. další rozvoj zařízení, zvyšování kapacity výroby, investice do výrobní technologie i technologií, které slouží ke snižování emisí apod. Pakliže je povolení odběru podzemních vod anebo případně jiné povolení (např. provozu zdroje znečišťování ovzduší, vypouštění odpadních vod, nakládání s odpady apod.) časově omezeno a platí po určitou stanovenou dobu, kdy je provozovatel nucen tyto lhůty neustále sledovat a pak v dostatečném časovém předstihu žádat o jejich prodloužení, je možno tuto skutečnost považovat za jistou formu administrativní zátěže a vznik právní nejistoty, která může negativně ovlivnit další rozvoj a investice do zařízení, nehledě k tomu, že nelze skutečně s jistotou říci, zda bude provozovateli platnost povolení dále prodloužena. V případech některých správních řízení je zcela běžnou praxí, že vyvstanou skutečnosti, které mohou další prodloužení platnosti povolení resp. některého z výroků IP negativně ovlivnit či zcela zmařit. Takovým případem může být např. účast některé z nevládních organizací či spolků, jejichž námitky a připomínky mohou řízení neúměrně protahovat anebo zcela zablokovat, přičemž pokud je odběr podzemních vod řízen podle pravidel a omezujících podmínek daného povolení, pak jen stěží může dojít k exploataci zdroje podzemních vod s fatálními následky. Ostatně sám provozovatel, pro kterého je voda klíčovou strategickou surovinou a pomocnou látkou, si své zdroje musí ve vlastním zájmu chránit především sám. Lze si jen stěží představit, že by postupoval tak nerozvážně, aby svůj jedinečný zdroj podzemní vody nadměrným odběrem či nerespektováním regulačních podmínek významně ochromil anebo zcela zlikvidoval. Odvolací orgán dále konstatuje, že ustanovení § 9 odst. 1 vodního zákona obecně stanoví omezení platnosti vydaného povolení k nakládání s vodami, tedy i povolení k odběru podzemních vod. Odvolací orgán vychází z tohoto ustanovení, kdy zákon dále nespécifikuje samotnou délku platnosti povolení k nakládání s vodami a je tedy nutno při stanovení takto omezujících podmínek vzít v úvahu vždy typ, charakter zařízení a druh činnosti v tomto zařízení provozované, uvážit význam a účel za kterým je s vodami nakládáno, včetně specifických místních poměrů v dané lokalitě a zejména přihlídnout k závěrům a doporučením osoby s odbornou způsobilostí, a to případ od případu.

V konkrétním případě odvolatele lze konstatovat, že míra stability jeho výrobního programu je vysoká, což lze s přihlédnutím k tradici a historii jeho činnosti zpracování mléka zcela nepochybně seznat. Stejně tak je nutno říci, že potřeba kvalitní vody jako základního média, splňující hygienická kritéria je pro zachování, pokračování ale i rozšíření výroby pro další rozvoj zařízení klíčová. Odebírané podzemní vody slouží především pro technologické a výrobní účely, čištění a sanitaci technologických celků, ale i pro zásobování pitnou vodou. Co se týče specifických poměrů v dané oblasti, pak ty souvisí především se závěry vyjádření či posouzení osoby s odbornou způsobilostí. Z tohoto vyjádření lze dovodit, že stávající hydrogeologická situace a stav samotného vodního útvaru, z něhož je prováděn odběr podzemních vod je svou vydatností zcela dostačující pro pokrytí potřeb provozovatele zařízení a při dodržování regulačních podmínek, stanovených IP nemůže dojít k jeho nadměrné exploataci, případně ovlivnění zdrojů ostatních. Ochrana stávajících zdrojů podzemních vod zajišťují rovněž ochranná pásma, v nichž jsou některé činnosti v zájmu ochrany jakosti, vydatnosti a zdravotní nezávadnosti omezeny anebo přímo vyloučeny. Tyto skutečnosti jsou zcela zásadní pro správní úvahu v otázce stanovení délky platnosti povolení k nakládání s vodami pro odběr podzemních vod a nic na tom nemění ani požadavek správce povodí, který je odůvodněn možným přehodnocováním odběrů podzemních vod v rámci ochrany vodních zdrojů. Uvedené, obecně koncipované odůvodnění požadavku limitace platnosti povolení k nakládání s vodami je zcela nekonkrétní a argumentačně nepodložené. Odkaz na obecnou ochranu vodních zdrojů a možné přehodnocování odběrů podzemních vod se podle názoru odvolacího orgánu nikterak podstatně nedotýká odvolatele. Ochrana vodního zdroje je zcela v duchu zákona o vodách zajištěna ochrannými pásmy a potřeba odběru podzemních vod v daném rozsahu je opodstatněná i odůvodněná. Jen stěží lze přistoupit na myšlenku omezení platnosti oprávnění k odběru podzemních vod proto, že odběry podzemních vod z vlastních zdrojů odvolatele budou v budoucnu přehodnocovány. Podle názoru odvolacího orgánu takto může být činěno u jiných méně významných zdrojů, nikoliv však u zdrojů, které zásobují potravinářské výroby, mající jednu z nejvyšších priorit a hrají významných rolí v krizovém řízení v případě zdolání jakékoliv krize, aby byly schopni pokrýt požadavky na zásobování obyvatel potravinami. Podle názoru odvolacího orgánu dost dobře nelze v případě zařízení podléhající integrované prevenci požadovat časové omezení některého z výroků IP jen proto, že správce povodí bude možná někdy v dané lokalitě přehodnocovat odběry podzemních vod. Nadto je nutno konstatovat, pakliže existuje závažný důvod pro omezení platnosti povolení k odběru podzemních vod, pak není v rozporu, když je doba, po kterou je provozovatel oprávněn k odběru konkrétně definována a provázána např. s ukončením činnosti zařízení, resp. s ukončením hlavních činností provozovaných v zařízení. V případě odvolatele by to tedy bylo s ukončením potravinářské výroby zpracování mléka, resp. jeho výrobních a provozních potřeb a nároků. Přestože omezení platnosti povolení k nakládání s vodami, tedy i k jejich odběru obecně ukládá ustanovení § 9 odst. 1 vodního zákona, odvolací orgán je toho názoru, že IP jako celek (či jeho jednotlivé výroky) má být platným správním aktem, nikterak časově omezeným, který je v případě ohlášení změny možno změnit podle potřeby provozovatele či příslušného správního orgánu. Zákon o integrované prevenci termín „platnost povolení“ v této souvislosti nikterak nepoužívá, proto je odvolací orgán toho názoru, že pokud provozovatel zařízení podléhá zákonu o integrované prevenci, měla by platnost vydaného IP jakožto celku být časově neomezená, na rozdíl od jednotlivých případů, provozovatelů zařízení, kteří nejsou v režimu integrované prevence a tudíž musí mít několik povolení vydaných podle složkových zákonů, z nichž některé obsahují institut časového omezení platnosti daného povolení. Jinými slovy, pokud zařízení podléhá zákonu o integrované prevenci, mělo by obecně být postupováno v duchu tohoto zákona i v otázce časového omezení platnosti IP resp. jeho výroků nebo závazných podmínek. Ustanovení § 13 odst. 6 zákona o integrované prevenci se dotýká povinnosti zahrnout do závazných podmínek IP (podle odstavce 4 téhož paragrafu) postupy a opatření, které by jinak byly stanoveny na základě zvláštních právních předpisů, podle kterých by byla vydána rozhodnutí, stanoviska, vyjádření a souhlasy, které se nahrazují integrovaným povolením. Jedná se však o spektrum podmínek, které fakticky upravují činnosti provozovatele zařízení

v otázkách ochrany jednotlivých složek životního prostředí, jako jsou např. emisní limity, opatření k vyloučení rizik možného znečišťování životního prostředí a ohrožování zdraví člověka pocházejících ze zařízení po ukončení jeho činnosti, podmínky zajišťující ochranu zdraví člověka a životního prostředí při nakládání s odpady, podmínky zajišťující ochranu zdraví člověka a ochranu životního prostředí, zejména ochranu ovzduší, půdy, podzemních a povrchových vod, opatření pro hospodárné využívání surovin a energie, opatření pro předcházení haváriím, způsob monitorování emisí technická opatření k monitorování emisí a mnoho dalších. Žádná časová omezení platnosti jednotlivých výroků IP však zákon o integrované prevenci v tomto případě nestanoví. Podle názoru odvolacího orgánu má příslušný krajský úřad, který IP vydává s ohledem na složkovou legislativu stanovit pouze takové spektrum závazných podmínek, které se dotýká bezprostředně účinné právní ochrany složek životního prostředí. Čistě formální omezení časové platnosti některého z výroků rozhodnutí o IP, nelze považovat za opatření vedoucí k účinné a konkrétní ochraně té či oné složky životního prostředí a za naplnění filozofie integrované prevence. Podle názoru odvolacího orgánu má být platnost celého IP časově neomezená s tím, že k přezkoumání závazných podmínek slouží příslušnému krajskému úřadu ustanovení § 18 zákona o integrované prevenci, jakožto dostatečně účinný nástroj k revizi, kontrole a přezkumu stanovených povinností, kdy je krajský úřad na základě tohoto ustanovení povinen a oprávněn každých 8 let přezkoumat obsah IP, zda nedošlo ke změně okolností, které mohou vést ke změně závazných podmínek IP. Krajský úřad tak činí i z pohledu nových poznatků v oblasti vývoje nejlepších dostupných technik významných např. ke snížení emisí, zvýšení stupně recyklace vody, technologií a zařízení snižující spotřebu vody apod. Stanovení časového omezení se tedy jeví ve světle citovaného ustanovení a možností, které poskytuje zcela nadbytečné a skutečně narušuje integritu samotného správního aktu a nelze je považovat ani za souladné s filozofií integrovaného povolování „jedno zařízení – jedno povolení“. Pokud však skutečně existují závažné důvody pro omezení některého z výroků IP, pak by takové omezení mělo být podle povahy věci skutečně spojeno se zásadním časovým mezníkem jako je např. právě zmiňované ukončení činnosti zařízení. Odvolací orgán si není vědom skutečností, které by takové úvaze bránily, naopak pro jistou vysokou míru stability činností provozovaných v zařízení odvolatele je více než žádoucí vydat povolení k nakládání s vodami v poněkud dlouhodobějším časovém horizontu, jehož platnost není omezena časovou hranicí, nýbrž faktickým ukončením činnosti.

Odvolací orgán závěrem dodává, že IP je soubor výroků, stanovených emisních limitů a závazných podmínek provozu zařízení, vztahujících se k jednotlivým činnostem, které jsou v zařízení realizovány ve vztahu k zajištění ochrany jednotlivých složek životního prostředí, regulace vzniku emisí a obecně k naplnění zásad šetrného přístupu k životnímu prostředí, přírodním zdrojům či zajištění udržitelného rozvoje, které má jeho provozovatel plnit. Vzhledem k poměrně velkému rozsahu samotného IP, které postupem v řízení o vydání IP absorbovalo několik dílčích povolení na ochranu těch kterých hodnot chráněných složkovými zákony, mělo by takové povolení být pro provozovatele přehledné a srozumitelné natolik, aby byl schopen dostát všem svým povinnostem, které z něj vyplývají a nemusel tak složitě a s odstupem času odhalovat některé povinnosti, které v něm zůstávají „otevřené“ a jejich nenaplnění může za určitých okolností vyústit například až ve spáchání přestupku či k neúmyslné environmetální újmě. Odvolací orgán má na mysli dlouhodobou platnost a především stabilitu vydaného IP tak, aby provozovatel zařízení nebyl při plnění podmínek pro regulaci vlivů jeho činnosti na složky životního prostředí ještě nadměrně zatěžován dohledáváním platnosti jednotlivých výroků, podmínek, limitů apod., o kterých je nucen pak mít dlouhodobou povědomost, pro včasné zajištění prodloužení jejich platnosti. Při omezování jakýchkoliv práv je nutno uvážit i jakousi právní jistotu, kterou oprávněný nabyt a požívá. Při jakémkoliv správním řízení je nutno respektovat základní zásady činnosti správních orgánů, zejména pak dbát ochrany práv nabytých v dobré víře a řídit se rovněž zásadou legitimního očekávání. Odvolací orgán pouze informativně připomíná, že rozhodnutí o změně IP je v první řadě návrhovým řízením a má být rozhodováno o předmětu věci v rozsahu podaného návrhu. Nelze tedy, pokud proto nejsou skutečně závažné důvody zasahovat do stávajícího správního aktu nad rámec vymezený podaným návrhem. Je tedy nutno připomenout,

že správní orgán vede řízení a rozhoduje o věci zejména podle jejího obsahu, charakteru a v rozsahu, specifikovaném podanou žádostí. Nelze nad rámec žádosti svévolně, aniž k tomu není skutečně výrazně závažný důvod anebo tomuto aktu nepředcházela přezkoumání závazných podmínek IP podle ustanovení § 18 zákona o integrované prevenci zasahovat do platného rozhodnutí o IP. Stejně tak i kdyby správní orgán měl pro změnu IP přesahující rozsah podaného návrhu dobré důvody, musí nejprve v rámci řízení projednat veškeré nové skutečnosti a podmínky, které by byly předmětem změny, jež přesahují rozsah podaného návrhu, seznámit účastníky řízení s jeho dalším postupem a teprve poté může přistoupit k úpravě práv i jiných než těch, kterých se týká podaný návrh. I když k uvedenému řízení o změně IP bylo doručeno stanovisko správce povodí, právě s tímto požadavkem na omezení platnosti povolení k nakládání s vodami, orgán prvního stupně neměl bez předchozího správního uvážení věci text tohoto stanoviska pouze jednostranně automaticky přejímat, aniž by měl na paměti, že rozsah návrhu byl odvolatelem přesně vymezen a specifikován. Zejména se jedná o tu skutečnost, že odběr podzemních vod nebyl platným IP před jeho změnou časově omezen. Když už vyvstala potřeba skutečné časové regulace platnosti povolení, měl orgán prvního stupně přistoupit k jeho omezení v návaznosti na ukončení činnosti, nikoliv však paušálně stanovit platnost na 10 let, kdy v odvolatelově případě je tato doba vzhledem k charakteru jeho činnosti zcela nedůvodná a neopodstatněná. Pakliže v žádosti o změnu IP absentoval tak zásadní (a povinný) údaj jako je návrh délky platnosti povolení k nakládání s vodami, pak orgán prvního stupně měl v duchu zásady veřejné správy jako služby, odvolatele vyzvat k odstranění takového nedostatku (srv. § 37 odst. 3 správního řádu).

Odvolací orgán na základě shora uvedených skutečností, které jsou svým významem zcela zásadní pro posouzení případu, shledal, že stanovení časového omezení platnosti povolení k nakládání s vodami, které je součástí IP jako jeden z jeho výroků, není z hlediska filozofie integrované prevence vhodné a důvodné. Nelze ani potvrdit, že by omezení v takové podobě jak jej stanovil orgán prvního stupně, bylo nějak přínosné z hlediska zachování maximální právní stability IP. Z těchto důvodů odvolací orgán přistoupil k aplikaci ustanovení § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu a odvoláním napadené rozhodnutí změnil v podmínce označené jako bod 1. Při tomto rozhodování se odvolací orgán řídil následujícími úvahami:

Integrovaným povolením je rozhodnutí, kterým se stanoví podmínky k provozu zařízení, a které se vydává namísto rozhodnutí, stanovisek, vyjádření a souhlasů vydávaných podle zvláštních právních předpisů v oblasti ochrany životního prostředí, ochrany veřejného zdraví a v oblasti zemědělství, pokud to tyto předpisy umožňují [§ 2 písm. g) zákona o integrované prevenci].

Nejsou-li dány důvody pro zamítnutí žádosti podle odstavce 2, úřad na podkladě výsledků projednání žádosti vydá integrované povolení, které kromě obecných náležitostí stanovených správním řádem obsahuje podmínky provozu zařízení, dále postupy a opatření zabezpečující plnění těchto podmínek [§ 13 odst. 3 písm. d) zákona o integrované prevenci].

V závazných podmínkách provozu podle odstavce 3 písm. d) úřad stanoví emisní limity, podmínky zajišťující ochranu zdraví člověka a životního prostředí při nakládání s odpady a opatření ke sledování odpadů, které v zařízení vznikají, podmínky zajišťující ochranu zdraví člověka a ochranu životního prostředí, zejména ochranu ovzduší, půdy, podzemních a povrchových vod, postupy a požadavky na pravidelnou údržbu zařízení a postupy k zabránění emisím do půdy a podzemních vod a způsoby monitorování půdy a podzemních vod v souvislosti s příslušnými nebezpečnými látkami, které se mohou na daném místě vyskytovat, a s ohledem na možnost znečištění půdy a podzemních vod v místě zařízení [§ 13 odst. 4 písm. a), c), d) a l) zákona o integrované prevenci].

Závazné podmínky provozu uložené úřadem podle odstavce 4 musí vždy zahrnovat podmínky, postupy a opatření, které by jinak byly stanoveny na základě zvláštních právních předpisů, podle kterých by byla vydána rozhodnutí, stanoviska, vyjádření a souhlasy, které se nahrazují integrovaným povolením [§ 13 odst. 6 zákona o integrované prevenci].

Provozovatel zařízení je povinen provozovat zařízení v souladu s integrovaným povolením vydaným podle tohoto zákona, včetně podmínek provozu zařízení stanovených v provozních řádech a dalších dokumentech schválených v rámci integrovaného povolení [§ 16 odst. 1 písm. a) zákona o integrované prevenci].

Úřad provede alespoň každých 8 let přezkum, zda nedošlo ke změně okolností, které mohou vést ke změně závazných podmínek integrovaného povolení [§ 18 odst. 1 zákona o integrované prevenci].

K jednotlivým námitkám vzneseným v podaném odvolání odvolací orgán uvádí následující:

Odvolací orgán přisvědčil odvolatelově nesouhlasu s časovým omezením platnosti povolení k nakládání s vodami, neboť žádost o změnu IP, spočívající v navýšení množství odebíraných podzemních vod odvolatel racionálně odůvodnil a odborně podložil. Návrh na změnu IP byl iniciován především předpokládaným zvýšením výrobně zpracovatelské kapacity a s tím spojeným rozšířením technologie zařízení, které rovněž vyvolá nezbytné zvýšení provozní potřeby vody, a tedy i nutnost změny IP. Za těchto okolností je skutečně nutno chápat takovou změnu IP jako trvalou nikoliv dočasnou. Je na místě zdůraznit, že vyvolané investice v duchu rozšíření výrobní technologie odvolatel nebude na jedné straně vynakládat proto, aby je za určitou dobu přestal efektivně využívat. Lze s největší pravděpodobností předpokládat, že rozšíření výrobní technologie je trvalého charakteru v souladu s obchodní strategií odvolatele a plánovaným rozvojem jeho výrobních kapacit. Je tedy s ohledem i na tuto skutečnost potřeba zdůraznit, že takové limitující omezení platnosti nakládání s vodami v kontextu s odvolatelovým dlouhodobým plánem rozvoje předmětného zařízení nemá v tomto případě racionální opodstatnění. Jak bylo shora řečeno, zákon o integrované prevenci nepředpokládá a ani nepracuje s časovou regulací své platnosti nebo platnosti jednotlivých výroků rozhodnutí a lze mít za to, že jediné jeho časové omezení se váže k ukončení provozu. V takovém případě provozovatel zařízení naplní podmínky týkající se ukončení činnosti, tedy zajistí zařízení, aby nepředstavovalo z hlediska ochrany složek životního prostředí zvýšené riziko. Rozhodnutí o IP poté ve smyslu ustanovení § 20 odst. 1 zaniká a s ním i povolení k nakládání s vodami a další. V ostatních případech se má za to, že IP je časově neomezeno a vydává se na dobu neurčitou. Takovéto povolení je pak možno označit za právně stabilní, zakládající provozovateli práva a srozumitelné povinnosti, při jejichž respektování jsou naplněny cíle i samotná filozofie integrované prevence. Provozovatel zařízení by měl mít určitou právní jistotu, že jak práva, tak i jeho povinnosti, které vydáním rozhodnutí o IP nabyly, nebudou časově či jinak limitovány, nedůvodně nepozbydou platnosti anebo nebude do nich zasahováno bez výslovně závažného důvodu nebo nad míru skutečně nezbytně nutnou. K námitce odvolatele, týkající se nedůvodného a neoprávněného zásahu do jiných částí IP v souvislosti s předmětem žádosti o navýšení množstevních limitů pro odběr podzemních vod lze konstatovat, že skutečně návrhové řízení mělo být vedeno pouze v rozsahu podaného návrhu. Stanovení omezující podmínky platnosti jednoho z výroků IP, byť na základě požadavku správce povodí je zcela nedůvodné a v tomto případě narušuje některá odvolatelova práva a jistoty, založená na neomezené platnosti IP jako celku. Pokud měla být platnost povolení k nakládání s vodami časově omezena, pak v souvislosti s ukončením činnosti zařízení, kdy většinou končí i provozní potřeby a nároky na odběr podzemních vod v takovém rozsahu, jak byly v platném IP nastaveny.

Odvolací orgán nevyhověl odvolatelovu prvnímu návrhu na zrušení odvoláním napadené části rozhodnutí (podmínky č. 1), neboť omezení platnosti povolení k nakládání s vodami lze formulovat i jinak. Odvolací orgán ze shora uvedených důvodů odvolatelově dalšímu alternativnímu návrhu na změnu znění podmínky č. 1 ve výroku změnového rozhodnutí ze dne 16. 4. 2020 č. j.: KUOK 44784/2020, vyhověl a formulaci podmínky regulující časovou platnost povolení k nakládání s vodami pro odběr podzemních vod ze zdrojů situovaných na pozemku p. č. 1902/1 v k. ú. Holice u Olomouce změnil. Změna odvoláním napadeného rozhodnutí byla provedena i s ohledem na zásadu procení ekonomie, kdy odvolací orgán, pokud to charakter věci umožňuje, může takto učinit

a provést změnu či opravu odvoláním napadeného rozhodnutí. Proto bylo rozhodnuto, jak je výše uvedeno.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se nelze dále odvolat (§ 91 odst. 1 správního řádu).

Bc. Ing. František Ondráš

ředitel odboru výkonu státní správy VIII

Rozdělovník:

- Mgr. Pavel Piňos, advokát ev. č. 10123, Piňos & Zvadilová, advokátní společnost, Kramářova 3379, 750 02 Přerov
- Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, Jeremenkova 40a, 779 11 Olomouc
- OLMA, a.s., Pavelkova 597/18, 779 00 Olomouc – Holice (na vědomí)